

В законопроекта не са отразени в достатъчна степен принципните положения при защитата на лични данни, регламентирани с разпоредбите на чл. 13 от Директива (ЕС) 2016/681 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно използването на резервационни данни на пътниците с цел предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на терористични престъпления и тежки престъпления.

Аргумент в подкрепа на изложеното становище е обстоятелството, че законопроектът предвижда неоправдано широк кръг от престъпления, обосноваващ използването на резервационни данни. Получаването и обработването на такива данни за предотвратяването, разкриването, разследването и наказателното преследване на престъпления като лека и средна телесна повреда неоправдано и необосновано засяга личните данни и правата на извършителя на такова престъпление, а в още по-голяма степен на придружителите му.

На следващо място, с § 41 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗИДЗДАНС се създава на нов чл. 159б от Наказателно-процесуалния кодекс, съгласно който по искане на съда или на органите на досъдебното производство Националното звено за получаване на резервационни данни на пътниците в Република България, превозвани по въздух, предоставя съхраняваните от него пълни резервационни данни на пътниците за всички полети до, във или от Република България и данни за екипажа на въздухоплавателните средства, както и резултатите от тяхното обработване. Текстът на ал. 7 на чл. 159б предвиждаща, че когато получената по реда на ал. 1 и 5 справка съдържа данни, които не са свързани с обстоятелствата по делото и не допринасят за тяхното изясняване, тя се унищожава по реда на чл. 159а, ал. 6. Разпоредбите на чл. 159а от НПК, в частност ал. 6, към която предложеният текст препраща, касаят предоставянето на данни от предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, като предвиждат подробен ред за събиране и унищожаване на такива данни. Този ред е приложим единствено в случаите, в които събирането на такива данни се налага за разследването на тежки умишлени престъпления,

като е предвидена изрична санкция на съда. Предложените разпоредби на чл. 159б не въвеждат механизъм за защита на личните данни на гражданите, аналогичен с регламентирания такъв в чл. 159а от НПК. Разширяването на кръга от престъпления, във връзка с които могат да бъдат събирани резервационни данни, както и липсата на съдебен контрол при отправяне на искане от органите на досъдебното производство, необосновано и в особено висока степен засягат правата на гражданите.

Освен изложеното, налице е неяснота в предложената разпоредба на чл. 159б, ал. 7 от НПК, доколкото не става ясно в кой момент се извършва преценка, че изисканата справка съдържа данни, които не са свързани с обстоятелства по делото и не допринасят за тяхното изясняване.